

tydelighed af forslaget, så vidt jeg kan se – eller om, hvordan man vil kompensere de offentligt ansatte, som jo ikke får denne mulighed for medejerskab. Og så kan man i øvrigt diskutere, om forslaget overhovedet er EU-medholdeligt, eller det allervigtigste punkt: Vil forslaget medføre indgreb over for de etablerede aktionærers grundlæggende dispositionsfrihed og dermed true ejendomsretten?

Den diskussion vil vi forsøge at afstå fra, fordi vi grundlæggende er imod en sådan socialisering. Staten skal ikke kautionere for ejerskab i virksomheder. Men vi vil meget gerne diskutere, hvordan vi får spredt ejendomsretten, så flere får ansvar og indflydelse, hvordan vi gør det lettere for medarbejdere at overtage flere aktier i den virksomhed, de arbejder i, uden at sambeskatningsregler og skatteregler i øvrigt gør det nærmest umuligt. Vi vil især gerne diskutere, hvordan vi får grøde i industriens underskov nu, hvor det har vist sig, at de store lønmodtagerfonde og pensionskasser i betydeligt omfang har opgivet visionen om at satse langsigtet og risikovilligt på dette område.

Så kan forslaget ikke bruges til andet, så kan det måske under udvalgsarbejdet være med til at påvise de barrierer, der i øvrigt findes for udbredelsen af reelt medarbejderskab, ligesom vi måske kan få et større indblik i, hvad man gør i andre lande.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Nu blev jeg jo helt vågen, da det gik op for mig, at hr. Kai Dige Bach og jeg et eller andet sted har en fælles fortid.

Men det, der får mig herop, er for at spørge, om hr. Kai Dige Bach er imod enhver form for kollektivt ejede virksomheder og kun går ind for personligt ejede. Betyder det, at vi skal være imod aktieejeformen? Skal vi være imod fondseje? Det synes jeg da er interessant. Det vil jeg godt være med til at diskutere. Skal vi kun have personligt ejede virksomheder her i Danmark?

Og når så hr. Kai Dige Bach kommer herop, kan han måske svare på, om det er umuligt at tænke sig, at medeje og engagement kan komme til udtryk via en demokratisk styret medarbejderfond.

(Kort bemærkning).

Kai Dige Bach (KF):

Nej, i vores samfund kan man ikke være imod alt, der er kollektivt, det må jeg sige helt klart,

og det er jeg heller ikke. Det er muligt, at man kan lave en eller anden konstruktion, men det skal være en individuel rettighed, så man kan sætte ind og trække ud, og det er det eneste, det drejer sig om. Det er frivilligheden og det individuelle, der skal være grundlaget i fællesskabet.

(Kort bemærkning).

Jens Risgaard Knudsen (S):

Jeg synes, det er meget beklageligt, at det foreliggende forslag resulterer i, at to af Tingets medlemmer på grund af en fælles politisk fortid nu er på vej til at ryge i totterne på hinanden.

Jeg synes, at Tinget bør henholde sig til, at Det Konservative Folkeparti i dag har en ordfører, ligesom Enhedslisten har, der ifølge de to ordføreres egne udtalelser her fra Tingets talerstol meget stærkt har understreget, at de har en fælles politisk fortid i Danmarks Kommunistiske Parti. Det var en væsentlig erkendelse, vi her fik fra de to ordførere.

(Kort bemærkning).

Kai Dige Bach (KF):

Jeg ved ikke, om jeg kan få hr. Jens Risgaard Knudsens tilladelse til at være blevet klogere. Det er såmænd det eneste. Jeg vil være meget, meget stolt af det, hvis det er tilladt herinde i dette høje Ting at få lov at blive klogere.

Kirsten Jacobsen (FP):

Det foreliggende forslag fra SF handler om, at man skal fremme medarbejdereje i dansk erhvervsliv. Det synes Fremskridtspartiet er glimrende. Fremskridtspartiet er positivt over for, at medarbejdere engageres i deres virksomhed ved, at de er medejere. De får et større engagement, og det er til gavn for virksomheden. Derfor er der da også mange virksomheder, som allerede nu har ordninger, hvor medarbejderne i høj grad er engageret gennem medarbejderaktier, gennem medarbejderejerskab osv.

Men Fremskridtspartiet har nogle klare forudsætninger for, hvordan det skal ske. For det første skal det ske frivilligt; det er noget, den enkelte medarbejder frivilligt beslutter, om vedkommende vil være med til, og det er noget, man aftaler, hvis det skal ske. Dernæst skal det selvfølgelig være sådan, at man bruger de almindelige regler, som gælder, og at medarbejderen frit skal kunne sælge sine aktier.

Jeg synes, at det er mere end betænkeligt, som det fremgår af SF's forslag under punkt 3 b, at